

דעם רבינ'ס

עיוכט

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

יתרו תשפ"ב
גליון 77

דער ריינער קוואל

א גוטן לעכטיגן שבת פאר אלע טייערע קינדער

מיר שטייען אין די וואך פון מתן תורה - פרשת יתרו. די קומענדיגע וואך דערציילט אונז די הייליגע תורה אז כלל ישראל האבן געזאגט 'נעשה ונשמע'.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן אויפן פסוק 'יום השישי'. פארן וואס ביי די פריערדיגע טעג שטייט נאר 'יום שני' א.א.וו אבער ביים זעקסטן טאג שטייט 'יום השישי', וואס באדייט דאס?

נאר דאס קומט מרמז זיין אויף דעם זעקסטן טאג פון חדש סיון, דער יום טוב שבועות - זמן מתן תורתנו. די גאנצע וועלט איז נישט געווען באפעסטטיגט ביז די אידן זענען באוויליגט געווארן צו באקומען די הייליגע תורה.

דער הייליגער רבי ברענגט אין תורה י"ז דעם מאמר חז"ל אז די גאנצע וועלט איז נישט באשאפן געווארן נאר צוליב די אידישע קינדער. 'גראשית' בשביל ראשית - וועגן די אידן וועלכע ווערן אנגערופן 'ראשית'.

נאך פאר'ן באשאפן די וועלט האט דער אויבערשטער ארויסגעקוקט אויף די נחת און שעשועים וואס ער וועט האט פון כלל ישראל און פון יעדן איד באזונדער, און פון יעדע ריר פון א איד. אפילו ווען א אינגל גייט אין גאס און זיין פאות שאקלען זיך, אפילו מיט דעם שאקל בארימט זיך דער אויבערשטער און זאגט: "קוק אן מיין צדיק'ל, ער האט פאות!"

חז"ל דערציילן אונז אז ווען השי"ת האט געוואלט

געבן די תורה פאר די אידן, האבן די מלאכים גע'טענה'ט צום אויבערשטן "תנה הודך על השמים געב דיין שיינקייט - די תורה אויף דער הימל, פאר אונז מלאכים". האט זיי דער באשעפער געפרעגט: "עטס האט א יצר הרע?" "ענק האבן קנאה מיט שנאה?" ענק האבן תאוות פון עסן און שלאפן?" "ענק זענען אמאל געווען אין מצרים - דאס מיינט די וועלט מיט אירע תאוות?" האבן זיי געענטפערט: "ניין!"

האט זיי דער אויבערשטער געזאגט אז אין די תורה שטייט מצוות וואס מען קען טון נאר ווען מען איז אין א גשמיות'דיגער גוף מיט א יצר הרע און אלע נסיונות ארום. אזוי ווי דער פסוק זאגט "מפי עוללים וינקים יסדת עז", 'עוללים וינקים' מיינט קליינע קינדער וואס האבן נאך בארישקייטן מיט שטותים אין קאפ! און דוקא פון זיי האט דער אויבערשטער נחת.

זאל דער אויבערשטער העלפן אז מיר זאלן זיך קענען באנייען מיט די תורה - די עשרת הדברות וואס מיר ליינען די וואך מיט א פרישקייט. און גלייבן אז דער אויבערשטער האט גרויס נחת פון אונז און בארימט זיך מיט אונזערע מצוות און נקודות טובות וואס מיר טוען. ביז מיר וועלן זוכה זיין צו קימו וקבלו - באקומען פרישע גוטע עצות פון הייליגן רבי'ן און זיינע ספרים, צו קענען מקיים זיין די תורה מיט ליבשאפט. און בקרוב אנטקעגן גיין משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

א בליק טון וואו??

שמואל'י לערנט אין תלמוד תורה 'אהבה ושמחה',
כתה ז'. ער זיצט יעצט אויף זיין פלאץ ביי הפסקה
און לערנט זיינע אייגענע סדרים וואס ער דארף נאך
ענדיגן.

יוסי: עס איז אזוי שרעקעדיג, ווי אזוי האט זיך דער
אוטא איבערגעדרייט?

אברמי: מאך מיר שוין א פלאץ ביים פענסטער, איך
מוז דאס מיטהאלטן!

שמואל'י: זאגט די משנה אין מסכת בבא קמא
פרק ד' "שור שנגח ארבעה וחמשה שורים זה אחר
זה, ושלם לאחרון שבהם. ואם יש בו מותר, יחזיר
לשלפניו..."

וועלוול: שמואל'י! שור שנגח, זייער א שיינע
משנה, קענסט עס לערנען שפעטער. אבער דא
קענסטו מיטהאלטן א שור שנגח לעבעדיג! באדל
שלעפט מען אוועק אלע צוקראכטע קארס...
זיי נישט קיין נאר כאפ א בליק...

יוסי: יא דיין משניות האט נישט קיין פליגלעך,
קענסט באלד צוריקגיין... אזאנס מאכט זיך
נישט יעדן טאג אין אזא שטילע געסל. פינף
אמבולאנסן!! דריי פאליציי-קארס!! צוויי
שלעפער אוטאס!!

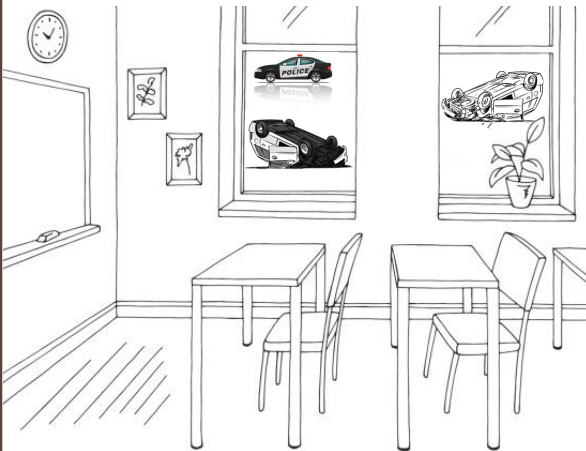
שמואל'י טראכט: יעדן טאג דריי איך זיך
ארויס פון מיינע חברים, אפֿשר טאקע זאל
איך צוגיין צום פענסטער און מיטהאלטן וואס
דארט איז געשען? אבער איך דארף ענדיגן
פינף משנה'ס...

אברמי: איך וויל דיר נישט איינטיילן וואס צו טון
שמואל'י, אבער עפֿן ברייט דיין מוח, דו מעגסט זען
אביסל וואס עס טוט זיך אויף דער וועלט!

שמואל'י טראכט: ר' נתן האט דאך געזאגט: "איין
בליק ווייניגער אויף די וועלט!" ר' נתן האט נישט
געוואלט עפענען די לאדענעס פון זיין פענסטער
ביי זיך אין שטוב. וואס פעלט מיר אויס אלעס
מיטצוהאלטן.

יוסי: קוק אָן די קאר... איך גלייב נישט אז איינער פון
די אוטא האט דאס איבערגעלעבט! עס קוקט אויס
ווי א צעקוועטשטע מאראנץ!

שמואל'י טראכט: איך בין טאקע אלעמאל דער
צעקוועטשטער פון וועם מען האט צו לאכן. נעכטן
האבן מיינע חברים געהאט צו זינגען אויף מיינע
ציצית וואס הענגן ארויס. מיינע חברים שטעקן עס
אריין טיף באהאלטן אין די הויזן! לעצטע וואך האבן
זיי געשמייכלט פון מיין קאפל, עס איז צו גרויס פאר
זייערע כזית - השגות... אפֿשר דארף איך נישט זיין
אזוי צוריקגעשטאנען? קען איך דען שטיין קעגן א
גאנצע חדר?

אינדערמיט פון דעם אלעם שפאצירט אריין לעזער
מיט א גראדע רוקן און פעסטע טריט. ער טרעט
גלייך צו צום טישל פון שמואל'י. זיינע הענט קלעבן
זיך צו צו שמואל'יס משניות און פארקלאפט עס
מיט א הילכיגן קנאק.

עס איז גאר א פחד וואס דער מענטש ווארפט ארויף אויף דיר און וויל דיר מרחק זיין פונעם אמת.

איי קען א אינגל טראכטן, יא! משה רבינו האט טאקע נישט מורא פון קיינעם, זיין האלז איז דאך געווארן א מארמארשטיין, וואס האט זיך געשטעלט קעגן דעם שפיזיגן שווערד, אבער איך?? קעגן אזויפיל קינדער וואס לאכן פון מיר טאג און נאכט??

זאגט ר' נתן: "אפילו דו ביסט א קטן במעלה מאד!! ממש א קליינשטיגער פשוטער דארער אינגל!! ר' נתן לאזט נישט נאך, ער זאגט ווייטער: "אפילו דו קומסט נישט אן צו די קנעכל צו

די פיס פון די צדיקים... דארפסטו אבער וויסן אז דער אויבערשטער שיקט דיר נישט קיין מניעות וואס דו קענסט נישט שטיין אנטקעגן דעם. און מיט'ן כח פון די גרויסע צדיקים און מיט כח התפלה וואס דאס איז די אמת'ע געווער וואס יעדער איד פארמאגט דאס, קען מען טאקע שטיין פעלזן פעסט.

און צום סוף וועלן אלע שטערערס בעזר השם פאלן פאר דיר.

אברמי: איך מיין אז שמואל איז גאר נישט אזא נאר, קוק אן די קאר איז געווען א נייע אוטא, עס האט נאך נישט געהאט קיין נומער - לייסענס, און יעצט איז עס געבליבן א צעקוועטשטע בלעך... און ביזדער וויל האט שמואל אריינגעכאפט אפאר משניות וואס וועט אים באגלייטן פאר אלעמאל!

לעזער שרייט אויס מיט א בערישע קול: "וואס טוסטו שוין ווייטער ביי דין טישל? שוין גענוג געווען! אייביג מוזטו זיין דער... הממ... כווייס נישט וואס... שוין, יעצט ענדיג און קום האלט מיט מיט אונזער עקשן."

שמואל'ס רוקן ווערט איינגעפאלן. זיין פנים רויט-פארפלאמט ער וויל זיך שוין אויפהייבן פון פלאץ...

שמואל טראכט: וואס גייט זיי אזוי אן וואס איך טו? מן הסתם איז דאס וואס איך טו טאקע מאדנע... נו נו, לאמיר לערנען נאך איין שורה פאר איך גיי צו מיינע (אזוי גערופענע) חברים.

שמואל: זאגט ר' נתן: "אפילו אם הוא קטן במעלה מאד אף-על-פי כן צריך שידע שבנדאי לא ישלח עליו השם יתברך מונע פזה שלא יוכל לעמוד נגדו... אפילו א מענטש וואס איז קליין און פשוט, דארף וויסן אז השי"ת שיקט אים נישט קיין מניעות וואס ער קען נישט ביישטיין" **הא! איך ווייס שוין וואס צו טון..!!**

קינדער וואס זאגט טאקע ר' נתן פאר שמואל? אז משה רבינו האט נישט מורא געהאט פאר קיין שום כלי זיין, אפילו נישט פאר פרעה'ס שווערד! דאכט זיך מיר אז פרעה האט געהאט גאנץ א שארפע שווערד!! אבער די תורה זאגט "ויצלני מחרב פרעה".

משה רבינו לערנט אונז אויס אז אפילו איינער וויל זיך שטעלן קעגן דיר, אפילו א בעל בחירה וויל דיר שטערן פון דינען דעם אויבערשטן קענסטו זיך קעגן שטעלן.

דער בעל תפלה

~6~

זי זאל דערצוי קערין) צו רציחה. האבין זיי זיך אויסגיקליבן איין ארט צווישן בערג, וואס דארטין האלטן זיך רוצחים. און זיי זענען אהין גיגאנגען. און זיי האבין זיך דארט באזעצט מיט זייער מלך.

א טייל האבין גיזאגט, אז סע קער צו זיין א מלך. דער וואס ער האט אסאך עסין און ער עסט נישט דאס עסין פון אנדערע מענטשן נאר איידעלע זאכין. און אזוי א מענטש קער צו זיין א מלך.

נאר זיי האבן תיכף נישט גיקאנט גיפינען אזוי א מענטשן. וואס ער זאל נישט עסין דאס עסין פון אנדערע מענטשן. האבין זיי זיך דערווייל אויסגיקליבן איין עושר וואס ער האט אסאך עסין (און זיין עסין איז אביסל איידלער) ביז זיי וועלן גיפינען אזוי א מענטשן ווי זיי ווילן. וואס ער זאל נישט עסין וכו' פנ"ל,

און דערווייל האבין זיי גימאכט דעם עושר פאר א מלך. ביז זיי וועלן גיפינען אזוי א מענטש ווי זיי ווילן פנ"ל דעמולט וועט דער עושר אראפ פון דער מלוכה. און מע וועט ענעם אויף נעמען פאר א מלך. און זיי האבין זיך אויסגיקליבן א מדינה וואס זי זאל קערין דערצו. און זיי זענען גיגאנגען און האבין זיך דארט באזעצט.

א טייל האבין גיזאגט אז א יפת תואר קער צו זיין א מלך. ווארין דער עיקר תכלית איז זיך. אז די וועלט זאל זיין באזעצט מיט מענטשן. ווארין פון דעסט וועגן איז זיך די וועלט באשאפן גיווארין. און ווייל א יפת תואר ברענגט צו דער תאוה, וואס דורך דעם ווערט גרעסער דער ישוב פון דער וועלט. (ווארין סע ווערן מער מענטשן) נמצא ברענגט זי זיך

א טייל האבין גיזאגט. אז נישט דער פבוד איז דער עיקר תכלית. און זיי האבין גיקלערט. אז דער עיקר תכלית איז רציחה. ווארין מיר זעהן אז אלע זאכין וואס סע איז פארהאנדן אויף דער וועלט. מוזין אלע פארלענעט ווערין. און וואס סע איז פארהאנדן אין דער וועלט. גראז און אלע פרוכטין און מענטשן און אלץ וואס אין דער וועלט. מוז אלץ צום סוף נישט ווערין.

נמצא איז זיך דער תכלית פון אלע זאכן אז סע זאל נכלה ווערין. (דהיינו פארלענעט ווערין) איבער דעם א רוצח. וואס ער הרגט און פארלענעט מענטשן. ברענגט ער זיך די וועלט צום תכלית איבער דעם האבין זיי זיך אפגיקלערט. אז דער תכלית איז רציחה.

האבין זיי גיזוכט א מענטשן וואס ער זאל זיין א רוצח און א כעסן און א גרויסער בעל קנאה. ווארין אזוי א מענטש איז באם תכלית (וועדליג זייער פארפירטע ידיעה) און דער קער צו זיין א מלך. זענען זיי גיגאנגען זוכין אזוי א מענטשן.

האבין זיי גיהערט א גישריי. האבין זיי גיפרעגט, וואס איז דאס אזוי א גישריי. האט מען זיי גיענפערט. דאס גישריי איז. וואס איינער האט זיין פאטער און מוטער גיקוילט. האבין זיי זיך אנגירופין. ווי גיפינט זיך נאך אזוי א רוצח וואס ער זאל אזוי א שטארק הארץ האבין און זאל זיין אזוי א כעסן. אז ער זאל הרגענען פאטער און מוטער. אט דער מענטש האט דערלאנגט דעם תכלית (דהיינו דער וואס האט פאטער און מוטער גיקוילט) און ער איז זיי וואויל גיפעלין. און זיי האבן אים אויף גינעמען פאר א מלך.

און זיי האבין זיך גיזוכט א מדינה וואס זי זאל גורם זיין (דהיינו

צום תְּכָלִית. אַיְבֵּעַר דַּעַם קַעַר אַ יִפֹּת תּוֹאֵר צו זײַן אַ מֶלֶךְ. האַבִּין זײ זײַך אױסגיקלײַבן אַ יִפֹּת תּוֹאֵר און זײ איז אַיְבֵּעַר זײ גײוואַרײַן מֶלֶךְ. און זײ האַבִּין זײַך גײזוכֵט אַ מְדִינָה וואָס סײַ זאַל דַּעַרצו קַעַרײַן. און זײ זענען גײגאַנגען און האַבִּין זײַך דאַרט באַזעצט.

אַ טײל האַבִּין גײזאַגט אַז דַּעַר עײקֶר תְּכָלִית איז דַּעַר דײבור. וואַרײַן דַּעַר חײלוק פֿון אַ מַעַנְשׁ בײַז אַ בְּהֵמָה. איז זײַך גאַר דַּעַר דײבור. און אַז דאַס איז דַּעַר עײקֶר וואָס אַ מַעַנְשׁ איז גרעסער פֿון אַ בְּהֵמָה. אַיְבֵּעַר דַּעַם איז דאַס דַּעַר עײקֶר תְּכָלִית (דײינע דַּעַר דײבור) האַבִּין זײ זײַך גײזוכֵט אַ דְּבָרן (דײינע אַ רײידי) וואָס עַר זאַל זײַן אַ בַּעַל לְשׁוֹן. וואָס עַר זאַל קענען פֿמָה לְשׁוֹנוֹת. און עַר זאַל אַסאַך רײדין תְּמִיד. וואַרײַן אַזױ אַ מַעַנְשׁ. עַר איז בַּאִם תְּכָלִית.

זענען זײ גײגאַנגען. און האַבִּין גײפֿונען אַ מְשׁוּעָנִים פֿראַנצױז וואָס עַר איז גײגאַנגען און האָט צו זײַך אַלײן גײרעט. האַבִּין זײ אײם גפֿרעגט. צו עַר קען לְשׁוֹנוֹת. האָט עַר גוואוסט פֿמָה לְשׁוֹנוֹת און אַזױ אַ מַעַנְשׁ דַּעַר האָט זײַך שׁוײַן בּוֹדֵאֵי דַּעַרלאַנגט דַּעַם תְּכָלִית. (נאָך זײער נאַרײשע פאַרפֿירטע דַּעַה נאָך) וואַרײַן עַר איז זײַך אַ בַּעַל לְשׁוֹן און עַר ווײסט פֿמָה לְשׁוֹנוֹת. און עַר רעט זײער אַסאַך. וואַרײַן עַר רעט זײַך אַפֿילו צו זײַך אַלײן.

אַיְבֵּעַר דַּעַם. איז עַר זײ וואויל גײפֿעלין. און זײ האַבִּין אײם אױף גײנומען פֿאַר אַ מֶלֶךְ. און זײ האַבִּין זײַך אױסגיקלײַבן אַ מְדִינָה וואָס זײ זאַל דַּעַרצו קַעַרײַן. און זײ זענען גײגאַנגען און האַבִּין זײַך דאַרט באַזעצט מיט זײער מֶלֶךְ. און עַר האָט זײַך בּוֹדֵאֵי גײפֿירט בְּדֶרֶךְ הַיִּשָּׁר.

אַ טײל האַבִּין גײזאַגט. אַז דַּעַר עײקֶר תְּכָלִית איז שְׂמֹחָה. וואַרײַן אַז אַ קײנד וועט גײבוירן. איז מען פֿרײליך אַז סײַ איז אַ חַתּוּנָה איז מען פֿרײליך. אַז מען נעמט אַפֿ אַ מְדִינָה. איז מען פֿרײליך. נמצי אַז זײַך דַּעַר עײקֶר תְּכָלִית פֿון אַלײמען נאַר שְׂמֹחָה. אַיְבֵּעַר דַּעַם האַבִּין זײ גײזוכֵט אַ מַעַנְשׁ וואָס עַר זאַל תְּמִיד פֿרײליך זײַן. וואַרײַן דַּעַר איז זײַך בַּאִם תְּכָלִית. און דַּעַר קער צו זײַן מֶלֶךְ אױף זײ. זענען זײ גײגאַנגען זוכן האַבִּין זײ גײזען סײַ גײגאַנגען אַ גױ אין אײן מײאוס העמד און האָט גײטראָגן אַ פֿלעשׁיל בְּרַאָנטױוּן. און סײַ זענען אײם נאָך גײגאַנגען פֿמָה גױים. און דַּעַר גױ איז זײער פֿרײליך גײווען. וואַרײַן עַר איז זײער שײכור גײווען.

האַבִּין זײ גײזען אַז דַּעַר גױ איז זײער פֿרײליך און עַר האָט קײן שׁוּם דאַגָה נײשט. איז עַר זײ זײער וואויל גײפֿעלין דַּעַר גױ. וואַרײַן עַר איז בַּאִם תְּכָלִית. וואַרײַן דַּעַר תְּכָלִית איז זײַך נאַר שְׂמֹחָה. האַבִּין זײ דַּעַם גױ אױף גײנומען פֿאַר אַ מֶלֶךְ אַיְבֵּעַר זײ. און עַר האָט זײ בּוֹדֵאֵי גײפֿירט בְּדֶרֶךְ הַיִּשָּׁר.

און זײ האַבִּין זײַך אױס גיקלײַבן אַ מְדִינָה וואָס זײ זאַל דַּעַרצו קַעַרײַן. דײינע דאַרט ווי ווײן גערטנער זענען אַז מען זאַל מאַכײן ווײן און פֿון די קערײנליך פֿון די ווײן טרױבן. זאַל מען מאַכײן בְּרַאָנטױוּן. און סײַ זאַל גאַר נײשט גײן לאַבד קײן שׁוּם זאַך פֿון די ווײן טרױבן.

וואַרײַן דאַס איז זײַך בײַ זײ דַּעַר עײקֶר תְּכָלִית גײווען אַז מען זאַל טרײַנקען און מען זאַל שײכרן און מען זאַל תְּמִיד פֿרײליך זײַן. האַטשע מען ווײסט גאַר נײשט מיט וואָס. וואַרײַן זײ האַבִּין גאַר נײשט מיט עפֿעס פֿרײליך צו זײַן. איז אַבֵּעַר פֿאַרט בײַ זײ דאַס דַּעַר עײקֶר תְּכָלִית גײווען אַז מען זאַל תְּמִיד פֿרײליך זײַן. און זײ האַבִּין זײַך אױסגיקלײַבן אַ מְדִינָה וואָס סײַ קער דַּעַרצו פֿנ"ל. און זײ זענען גײגאַנגען און האַבִּין זײַך דאַרט באַזעצט.

אַ טײל האַבִּין גײזאַגט אַז דַּעַר עײקֶר איז חֲכָמָה. האַבִּין זײ זײַך גײזוכֵט אַ גרױסן חֲכָם. און זײ האַבִּין אײם גײמאַכט פֿאַר אַ מֶלֶךְ אַיְבֵּעַר זײ. און זײ האַבִּין זײַך גײזוכֵט אַ מְדִינָה וואָס זײ קער צו חֲכָמָה. און זײ זענען גײגאַנגען און האַבִּין זײַך דאַרט באַזעצט.

אַ טײל האַבִּין גײזאַגט. אַז דַּעַר עײקֶר תְּכָלִית איז אַז מען זאַל זײַך פֿילעוויין אײן עסין און טרײַנקען. מען זאַל גרײסן די אַבֵּרײם. און זײ האַבִּין גײזוכֵט אַ בַּעַל אַבֵּרײם. דײינע אַזױנער וואָס עַר האָט גרױסע אַבֵּרײם. און עַר פֿילעוויט זײַך צו גרײסן זײנע אַבֵּרײם. (דײינע די גלדער פֿון דַּעַם גוף). וואַרײַן ווײל עַר האָט גרױסע אַבֵּרײם האָט עַר זײַך מער חֲלָק אײן דַּעַר וועלט. וואַרײַן עַר פֿאַרנעמט מער אַרט אײן דַּעַר וועלט. און דַּעַר מַעַנְשׁ איז נענטער צום תְּכָלִית. וואַרײַן דַּעַר תְּכָלִית איז זײַך אַז מען זאַל גרײסן די אַבֵּרײם. אַיְבֵּעַר דַּעַם, אַזױ אַ מַעַנְשׁ קער צו זײַן אַ מֶלֶךְ. זענען זײ גײגאַנגען און האַבִּין גײפֿונען אַ לַאָגײן ווײנגער. איז עַר זײ גײפֿעלין וואַרײַן עַר איז זײַך אַ בַּעַל אַיְבֵּרײם. און עַר איז בַּאִם תְּכָלִית האַבִּין זײ אײם אױף גײנומען פֿאַר אַ מֶלֶךְ. און זײ האַבִּין זײַך גײזוכֵט אַ מְדִינָה

”עשׂרת הדברות אין די מגלה”

דער שׂיף האט זיך געוואקלט צווישן די שטורמישע כּוואליעס אינמיטן דעם אַקעאן. אלע רייזנדע זענען געווען פּאַרנומען מיט זייער טאג-טעגליכן סדר היום, די זעלבע ווי די פּאַרגאַנגענע צוויי וואכן פון ווען מ'איז ארויסגעפארן. נאר איינער פירט זיך זיינע געשעפטן אויסגעטון פון דער גאַנצער וועלט וואס נעמט אים ארום. הרה"ח ר' שמואל העשיל פרידמן ז"ל, א פלאם פייער'דיגער ברסלב'ער חסיד גרייט זיך צום יום טוב פורים, וואס פאלט אויס פונקט אינמיטן זיין נסיעה אויפ'ן וועג אהיים קיין ארץ ישראל אהיימפארנדיג פון אוקריינע וואו ער האט געוויילט די לעצטע שטיק צייט ביים הייליגן רבי'נס ציין דער נחל נובע מקור חכמה.

ר' שמואל העשיל טרעפט זיך א ווינקל אין שׂיף, ווייט אַוועק פונעם גאַנצן געטומל, ער שטעלט אויף אן אייגן געמאכטע טיש און הייבט אן אויפדרייען די מגלה. פון דערווייטנס קוקן מענטשן מיט נייגער וואס דער מאדנער אידל - וועלכער האט שוין די גאַנצע צייט געצויגן זייער אויפמערקזאַמקייט - טוט דאַרט אין זיין לאך. ר' שמואל העשיל לייגט נישט אַכט אויף די אויגן וואס פאלגן אים נאך. ער הייבט אן צו ליינען די מגלה און באַמערקט גאַרנישט ווי זיין קול הייבט זיך העכער און העכער צושפרייטנדיג אירע קלאנגען ווייט איבערן האריזאנט.

צווישן די צושוינער איז געווען א יוני - א גריכישער גוי, די התלהבות פון דעם איד האט אים געשטאַכן ווי מיט טויזנט שפיזן פונקט ווי די יונים, זיינע איר-עלטערן אין די צייטן פון גס-חנוכה. מיט כּעס איז ער צוגעלאפן צו די מגלה און אריינגעשפיגן אין איר. ר' שמואל העשיל האט אים נישט געקענט אַנגאַרירן און האט אים אַוועקגעשטיפט מיט כּח. דער יוני איז געצט געווארן נאכמער אויפגעברויזט און איז געלאפן צום שׂיפ'ס קאַפיטאן פאַרמסרן דעם איד

וואס האט אים געוואלט הרגענען.

עס האט נישט געדויערט לאנג און ר' שמואל העשיל האט זיך געטראפן אין קייטן, איינגעשפּאַרט אינעם שׂיפ'ס תּפּיסה. ר' שמואל העשיל איז געשטעלט געווארן פאר א פּראוויזארישן משפּט וואו מ'האט אים געגעבן א געלעגנהייט זיך צו פאַרטיידיגן.

”אונדא א האב איר געוואלט שׂעדיגן דעם מענטש, האט ר' שמואל העשיל געטייטלט צום יוני, וויסנדיג אז לייקענען וועט נישט העלפן וועט ער בעסער מיטשפּילן. ”ער האט געשפּיגן אויפ'ן בייבל (די גוי'שע פאַלשע-תּורה) וואו עס שטייט די עשׂרת הדברות.”

די שׂיפ'ס מאַנשאַפט וועלכע זענען געווען גלויביגע וואס גלייבן אינעם בייבל, זענען געווארן אויפגעטרייטלט פונעם אַקט וואס האט געשענדיעט אַזא הייליגטום. ”ווייז אונז דעם בייבל וואס ער האט געטשעפעט.” האבן זיי באפוילן איידער זיי האבן ארויסגעגעבן דעם פּסק.

ר' שמואל העשיל האט געברענגט זיין מגלה פון וועלכע ער האט געהאלטן אינמיטן ליינען צייגנדיג אויף די פאַרמעט וואו ס'איז געשטאַנען די עשׂרת בני הקן אין א רייע איינע נאכ'ן אנדערן. ”דא שטייט די צען שורות!” האט ער אויסגערופן מיט זעלבסזיכערקייט.

מען האט זאַפּאַרט אויפגעטוישט דעם יוני אויפ'ן פלאץ פון ר' שמואל העשיל אין תּפּיסה אריין!

ר' שמואל העשיל איז געבוירן אין יאר תרל"ח אין א שטעטעלע נעבן באַרדיטשוב. נאך זיין חתונה אין יאר תרנ"ח איז ער געווארן א מלמד צו לערנען 'שרייבן' פאר קינדער. מיט אן השגחה פון אויבן האט ער זיך באַקענט אין חדר מיט נאך א מלמד הרה"ח ר' שמשון באַרדיטשוב'ער, א פייערדיגער ברסלב'ער חסיד.

ר' שמשון ארז'ה איסרוב - וועלכער מען פלעגט רופן "ר' שמשון באַרדיטשוב'ער", פלעגט א סך רעדן מיט ר' שמואל העשיל "דער שרייבן רבי" פון עבודת ה' און דעם אַמְת'ן תּכּלית, אַבער וויבאלד ר' שמואל

ר' שמואל העשיל איז נאך עטליכע יאר געגאנגען וואוינען אין שטאט יפו. ווינטער תרע"ד איז ר' שמשון דארט געקומען מיט זיין זון שמחה, ווען

שטאטישע שול אין בארדיטשוב

נאך עטליכע

חדשים זייענדיג נישט געזונט האט ער גערעכנט אז די קלארע לופט נעבן ים קען אים צוהעלפן פאר זיין געזונט. עס איז אריבער עטליכע חדשים און חדש שבט תרע"ד האט ר' שמשון צוריקגעגעבן זיין הייליגע נשמה צום אויבערשטן, ער ליגט באערדיגט אין הר הזיתים, זיין יארצייט פאלט אויס וואך כ"ב שבט קומענדיגע וואך.

ר' שמשון איז געווען דער וואס האט צוגעהאלפן אז ר' שמואל העשיל זאל פארן קיין ארץ ישראל. דאס איז געווען נאכדעם ווען ר' שמואל העשיל'ס בחור האט באקומען א באפעל אז ער דארף זיך שטעלן אלס א זעלנער אין די רוסישע מיליטער. עס האט נישט געהאלפן קיין תירוצים אז ער איז א איין-איינציג-קינד צו זיינע עלטערן. ר' שמשון האט אים צוגערעדט ער זאל פארן קיין אומאן, און זיך דארט טרעפן מיט ר' ישראל קארדונער וועלכער וועט אים צוהעלפן פארן קיין ארץ ישראל. ער האט אים צוגעגרייט א בריוו איבערצוגעבן פאר ר' ישראל קארדונער, און ר' ישראל האט אים טאקע געהאלפן מיט די נויטיגע דאקומענטן און געלט אויף צו קענען מאכן אזא שווערע נסיעה. יענעם יאר איז ר' שמואל העשיל טאקע ארויף קיין ארץ ישראל.

העשיל האט געהאט א פארנומענע טאג, זייענדיג אין חדר פינף שעה, און די שפעטער שעה'ן פלעגט ער זיין א 'צולערנער' מיט נאך עטליכע קינדער, האט ער נישט געהאט קיין מינוט צייט צוצולייגן זיין אויער צו די ווערטער פון ר' שמשון.

עס איז אריבער א יאר, און ר' שמשון האט געעפנט אן אייגענעם חדר איז ר' שמואל העשיל געווארן איינגעשטעלט אין דעם חדר און דארט געלערנט ווייניגער שעות ווי ביז היינט. די חדר איז געווען סטאנציאנארט אין שטאטישן "שוסטערס שול" וואו עס פלעגן זיך דארט אויך צאמנעמען די ברסלב'ע חסידים, אזוי האט זיך געמאכט א גוטע געלעגנהייט פאר ר' שמואל העשיל זיך צו באקענען מיט די פייערדיגע ברסלב'ער חסידים: ר' שמעל בארדיטשוב'ער און ר' ישראל יאליס און נאך.

נאכן ענדיגן לערנען מיט די קינדער, פלעגט ער זיך און זיך ווארימען אונטער די שאטן פון דעם רבי'נס לייט און מיטהאלטן די שעורים און שיחת חברים. ר' שמואל העשיל שרייבט אין זיינע זכרונות, "ווען איך האב דאס ערשטע מאל צוגעזען די עבודה פון די זיסע ברסלב'ע לייט, וויאזוי ר' ישראל יאליס זאגט תיקון חצות מיט מסירות נפש און דערנאך זיין טאנצן מיט אזא שמחה... בין איך געווארן צוגעבינדן צו אים מיט גרויס ליבשאפט" צוביסלעך האט ער זיך באקענט מיט נאך הארציגע חסידים, ער פלעגט מיטהאלטן מיט די תפלות און למודים און זייער שיחת חברים.

ר' שמואל העשיל האט זיך שפעטער געצויגן קיין ארץ ישראל און געוואוינט אין ירושלים. ר' שמשון איז אויך אונטער געקומען קיין ארץ ישראל אין זיך אויך געצויגן קיין ירושלים, וואו זיין גרויסער זון איז געגאנגען לערנען אין א ישיבה. ר' שמשון האט געדינגען א דירה אין 'תמנער הייזער' אין שכונת פון ר' שמואל העשיל, אזוי האבן זיי געהאט די מעגליכקייט צו לערנען אינאיינעם דעם רבי'נס ספרים.

וואס זי זאל קערין דערצו. און זיי זענען גיגאנגען און האבן זיך דארט באזעצט.

פאר אַ מלך איבער זיי.

דאס פארשטייט מען שוין אליין אז די אלע כתות הנ"ל האבן זיך אלע טועה גיווען און זענען אלע פארפירט גיווארן אין גרויסע נארישקייט. איטליכע פיתה אין איר נארישקייט דאך זיערע נארישע סברות און נארישע גידראנגען. נאר די אונטערשטע פיתה די האבן צו גיטראפין דעם רעכטן אמת. אז וואויל איז זיי.

און סע גיווען איין אנדערע פתה. וואס זיי האבן גיזאגט. אז די אלע זאכן זענען אלע גאר קיין תכלית נישט. נאר דער רעכטער תכלית איז. אז מע זאל נאר עוסק זיין אין תפלה צו השם יתברך און מען זאל זיין איין עניו און א שפל ברך. (פלומר מע זאל פון זיך נאר נישט האלטן) וכו'. און זיי האבן זיך גיזוכט א בעל תפלה און זיי האבן אים גימאכט

דאס האט אלץ דערציילט איינער פון די גיבורים פאר

דעם בעל תפלה.

די צוועלעווטע מעשה (6) - מבעל תפילה

ח. אלת כמות: האט דער הייליגער רבי שמואל אונג סאטמאר שוכרן צו ווערן פרייליך (פון כסופים אור, שחת ושטן אור, א, יפהספה עס)?

- נאר שבת און יו"ט
- נאר שחתי תורה
- נאר פורים

ט. אין וועלכע מדינה זענען געגאנגען וואוינען די כת פון שמחה?

- אינדרויסן פון ישוב
- ווי עס וואקסן אסאך וויין טרויבן
- ווי מען פארקויפט וויין פאר ביליג

י. מיט וואס האבן זיי זיך געפריידט?

- אז זיי האבן געטראפן א פאסיגן קעניג
- מיט אמונה און נקודות טובות
- זיי האבן גאר נישט מיט וואס זיך צו פרייען

יא. וועס האבן גענומען פאר א קעניג די כתה וואס ביי זיי איז די תכלית חכמה?

- א זוהן פון א חכם
- א תלמיד חכם
- א גרויסן חכם

יב. פארוואס האט די אכטע כתה געהאלטן אז דער תכלית איז גרויסן די איברים?

- ווייל ער האט מער חלק אין דער וועלט
- ווייל ער האט מער כבוד
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

יג. וואס האט געזאגט די ניינטע כתה אז דער תכלית איז?

- נאר צו עוסק זיין אין תפלה צו השי"ת
- צו זיין א עניו און שפל ברך
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

יד. וועס האבן זיי קודם געטראפן פאר א קעניג?

- זיי האבן נישט געטראפן
- אונזער בעל תפלה
- עפעס א בעל תפלה

טו. וועלכע פון די אלע כתות האבן געטראפן די אמת?

- אלע כתות האבן זיך טועה געווען
- נאר די כתות פון שמחה און תפילה
- נאר די כתה פון תפילה

טז. אלת כמות: ביי וועלכע כתה איז דער רבי פייסר מקצר?

- רציחה
- שמחה
- חכמה

א. פארוואס האט די צווייטע כתה געזאגט אז דער תכלית איז רציחה?

- ווייל ווער סיהרגיט אסאך מענטשן האט אסאך כבוד
- ווייל אלעס אין דער וועלט ווערט פארלענט און א רוצח פארלענט מענטשן
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

ב. וועס האבן זיי גענומען פאר א מלך?

- איינער וואס האט געהרגיט אסאך מענטשן
- איינער וואס האט געהרגיט זיינע קינדער
- איינער וואס האט געהרגיט זיין טאטע און מאמע

ג. וועס האבן גענומען פאר א מלך די כתה וואס האבן געהאלטן אז א מלך דארף זיין איינער וואס עסט נאר אייידעלע עסן?

- זיי האבן געטראפן איינעם וואס עסט נאר אייידעלע עסן
- זיי האבן נישט געטראפן האבן זיי דערווייל גענומען א עושר אלס מלך
- זיי האבן נישט געטראפן א מלך

ד. וועס האבן גענומען פאר א קעניג די כתה וואס ביי זיי איז די תכלית צו באזעצן די וועלט?

- איינער וואס האט געהאט אסאך קינדער
- איינער וואס האט געהאט אסאך ווייבער
- א יפת תואר

ה. פארוואס האט די פינעפטע כתה גזאגט אז די תכלית איז דער דיבור?

- ווייל ווער ס'רעדט גוט האט מען אים ליב
- ווייל די חילוק פון א מענטש און א בהמה איז דער דיבור
- וויל דער דיבור איז זייער טייער ביי השי"ת

ו. וועס האבן זיי גענומען פאר א קעניג?

- איינער וואס קען הויך רעדן
- איינער וואס קען הויך שרייען מיט א שטיל קול
- א משוגענעם פראנצויז וואס רעדט צו זיך

ז. וועס האבן גענומען פאר א קעניג די כתה וואס ביי זיי איז די תכלית שמחה?

- א גוי א שיכור
- א מענטש וואס פלעגט משמח זיין אלמנות און יתומים
- א מענטש וואס פלעגט לאכן א גאנצן טאג